Heide vertelt **nummer: 124** **15 mei 2022**

Dokwerkers die de haven van Antwerpen en ook Heide hielpen vrijwaren! (deel 3)

François Overlaet bezorgde ons een artikel, vrij lang, wat handelt over de wapenfeiten van Raymond Gillebert en het "universitair peloton", we gaan jullie mee laten genieten van dit verhaal in een paar afleveringen. François kon dit artikel samenstellen met hulp van zoon Thierry Gillebert en van Hugo Vermeiren: ***Derde deel:***

WAARDEVOLLE HULP AAN HET BRITSE LEGER IN DE STREEK VAN ARENDONK

Begin september doet het Britse leger onder leiding van Montgomery een doorbraak in de Kempen om een bruggenhoofd over de Rijn in Arnhem te kunnen vestigen en zo de oorlog te verkorten. Dat wordt operatie 'Market Garden' genoemd. Hun colonne geraakt over het Albertkanaal in Beringen op 6 sept. en in Geel op 8 sept. en eveneens, met moeite, over het kanaal Schoten-Turnhout-Dessel. In Arendonk stuiten de Engelsen op een hardnekkige weerstand van de Duitsers. Tijdens de gevechten rond Brug 5 nabij Arendonk over het kanaal Antwerpen-Turnhout in september 1944, moesten de ouders met hun kinderen dagenlang schuilen in hun kelders in erbarmelijke omstandigheden. Een vierjarig kind, Gerard Koninckx, sterft er van ontbering. Eens die brug en Arendonk bevrijd komt ten Noorden van het kanaal een groot No Mans Land vrij… Om de Engelsen daar te helpen op voorstel van Generaal-Majoor BAUWENS, gaat op 22 september het 'Universitair peloton' van Luitenant Raymond Gillebert (alias 'Commandant François') op weg vanuit Wijnegem langs Westmalle naar Turnhout. Zij gaan daar de Britse compagnie DUKE OF WELLINGTON versterken die post heeft gevat in de streek van Arendonk. Op 25 september is Turnhout met hun hulp bevrijd en daarna vervoegt het 'Universitair peloton' de streek van Arendonk. Ze zullen er de noordkant van dat kanaal en de zone Retie-Arendonk bewaken om de lange linie van de Britten veilig te stellen. *(Bron : Enkele gegevens uit militaire rapporten van 25 tot 29 september over deze periode, opgesteld door Raymond Gillebert zelf. Vrij uit het frans vertaald)* « Onze eerste basis is het 'Zwanenven' (Oud-Turnhout) op 8 km van Arendonk, van waaruit we de noordkant van het kanaal, dat een enorm No Mans Land is, gaan neutraliseren en progressief beveiligen. » Niet zonder gevaar want er zitten hier en daar nog wat achtergebleven Duitsers. Dat betekent dag en nacht patrouilleren! Leren vlot

alle soorten wapens te gebruiken en om snel te kunnen reageren. In de mist zien ze daar zo plots een Duitse soldaat opduiken en die verdwijnt weer vooraleer ze hem hebben kunnen gevangennemen, en die op hen schiet! De ravitaillering van het 'Universitair peloton' is er verzekerd door de plaatselijke bevolking en de overschotten van de Britten… Wat er uit Antwerpen toekomt is in slechte staat… De Duitsers vallen nogmaals Arendonk aan en de 200 weerstanders van Vilvoorde die daar postgevat hadden, zijn uitgeweken… Zij verplichten onnodig de bevolking van Arendonk hun huizen te verlaten. Sommigen bedreigen zelfs inwoners met hun revolver om aan voedsel te geraken. De Engelsen en het 'Universitair peloton' reageren daarop onmiddellijk om de orde onder die weerstanders uit Vilvoorde te herstellen. Zodoende vestigt Luitenant Gillebert zich in het H.Q (hoofdkwartier) van de Britten in Arendonk en onderhoudt met hen vriendschappelijke betrekkingen. Ze logeren in dezelfde schuur. De Britten verschaffen aan de leden van het 'Universitair peloton' hun versleten gevechtskledij. Zo zien we het 'Universitair peloton' van **Luitenant Raymond Gillebert** gekleed als Engelse soldaten…De Britse colonne steekt de Nederlandse grens over op 29 september richting Arnhem waar de parachutisten geland zijn sinds 17 september (helaas « Een brug te ver », zoals later verfilmd onder die titel…). Na het vertrek van de Britse colonne zit Arendonk vol tot de tanden gewapende weerstanders uit Vilvoorde. Vermits alle plaatsen daar nu goed bewaakt zijn en zijn

Britse vrienden vertrokken waren naar hun slagveld, verzoekt Luitenant Gillebert zijn peloton de commandopost te vervoegen en per camion terug naar Antwerpen te vertrekken. Daar kan 'Harry' hen gebruiken als gidsen om de polderdorpen langs de haven te bevrijden. Want alhoewel de haven zelf gevrijwaard was, ze bleef onbruikbaar zolang de Duitsers de noordkant van de Schelde bleven bezetten.

DE DEFINITIEVE BEVRIJDING VAN DE POLDERDORPEN TOT ZANDVLIET

Sinds half september is door de geallieerden gans de westkant van de provincie Antwerpen toevertrouwd aan de Canadezen om er het offensief van de bevrijding van de noordkant van de Schelde te beginnen. Begin oktober hebben de Canadezen de Duitsers volledig kunnen verjagen uit hun stellingen in Merksem en Ekeren, met honderden bloedige verliezen. Daarna wordt de hulp ingeroepen van het 'Universitair peloton' om als gids met de Canadezen de polderdorpen langs de Schelde te bevrijden. **3 oktober** : Het 'Universitair peloton' samen met de Canadezen bevrijden definitief Wilmarsdonk en Oorderen, (dorpen nu opgeslokt door de haven). En daarna op **4 oktober** komt de definitieve bevrijding van Hoevenen en Stabroek tot nabij Berendrecht. Op **5 oktober** om 9 uur 's morgens trekken de Canadezen doorheen de polders naar Berendrecht begeleid door het 'Universitair peloton'. Enkele leden ervan nemen plaats in de eerste Bren-carrier van de Canadezen. Raymond Gillebert neemt plaats in een volgende Bren-carrier. Paul Meeùs en anderen gaan te voet door het vlakke polderlandschap. Voor Paul Meeùs is het bekend terrein. Ze wanen het een No Mans Land… De eerste Canadese Bren-carrier waarin de leden van het 'Universitair peloton' Pierre Cols en Henri Deckers hebben plaats genomen komt aan nabij de kerk van Berendrecht. Daar zien de Canadadezen plots een Duits antitankkanon met munitiewagen staan, klaar om op hen te vuren. De Canadese "gunner" is hen voor en schiet de munitiewagen in brand, alles ontploft daar en verminkt enkele Duitsers terwijl anderen gaan lopen, achtervolgd door de weerstanders. In hun euforie zien de mannen niet dat een Duitse officier, verborgen in het groen, een panzerfaust afvuurt op de Bren-carrier waarin de twee kameraden van Raymond Gillebert zitten. Het is een voltreffer. De Canadese soldaten springen op tijd uit het rijtuig, maar Henri Deckers wordt erin op slag gedood, zijn leeggeschoten mitraillette nog in zijn handen geklemd. Pierre Cols, met afgerukte arm, sterf kort erna. De munitie in de getroffen Bren-carrier ontploft en het voertuig brandt lang en volledig uit zodat het lichaam van Henri Deckers volledig verkoolt. Paul Meeùs: « 's Avonds reed ik naar de ouders van Pierre Cols aan de Rubenslei om de dood van hun zoon te melden… De volgende dag ben ik terug naar Berendrecht gegaan om te trachten iets van Henri terug te vinden. Achteraan in de wagen, tussen stukgeschoten en verbrande resten vond ik twee koperen knopen. Ik herkende ze. Het waren knopen van de jekker die Henri droeg. Dat was de jekker die zijn vader als militair tijdens de eerste wereldoorlog gedragen had. Toen was ik pas zeker dat Henri Deckers gesneuveld was. Onze groep was zeer zwaar aangeslagen door de dood van onze dappere kameraden. » De Duitsers trachten Berendrecht te heroveren en zo breekt er een ganse dag de hel los. De bevolking en de leden van het 'Universitair peloton' verschuilen zich zo goed mogelijk. « Vier andere leden van het 'Universitair peloton' worden daar gekwetst op 5 en 6 oktober: Charles Bioul, Philippe Wijnen, François Mertens en Jacques Roels, waarvan twee zeer ernstig. » De vader van Hugo Vermeiren wordt door een verloren kogel in de borst getroffen. (Hugo Vermeiren was toen 9 jaar oud, later zeer gemotiveerd om documenten over de gebeurtenissen en de wapenfeiten van het 'Universitair peloton' te verzamelen.)De Canadezen drijven de Duitsers terug tot voorbij Zandvliet.

*(**wordt volgende week vervolgd.** Foto 1: Foto van Raymond Gillebert (met dank aan dochter Michèle). Foto 2: een Bren-Carrier; Foto 3: Aan de Schouwvegerstraat N°1 tegenover de kerk in Berendrecht is een gedenkplaat opgericht ter nagedachtenis van de leden van het 'Universitair peloton' die er sneuvelden).*

Frans Overlaet maakt een punt!

Wie is niet geschokt, verontwaardigd, perplex…, bij het zien en het vernemen van de donderpreek van Patriarch Kirill, devoot bijgewoond door Vladimir Poetin met de paaskaars in de hand tijdens de paasmis in de kathedraal van Christus-Verlosser van Moskou, op 23 april 2022. Gefilmd en weergegeven op TV door Arte op 5 mei 2022. **Cyrille** (in het Russisch: Кири́лл / *Kiríll*), geboren **Vladimir Mikhaïlovitch Goundiaïev,** is de 16de patriarch ''van Moskou en alle Russen'',

vriend van President Poetin, die devoot met Pasen deze preek bijwoonde. Bekend als rijke 'oligarch', en steun voor de oorlog van Poetin, loopt hij in de kijker van de Europese Unie. Volgens een commentator van de Franse Katholieke radio RCF koestert hij de ambitie om de kerkschatten van Oekraïne te bemachtigen en hun dissidente Patriarch zijn gehoorzaamheid aan hem af te dwingen. Volgens radio Vatikaan maande Paus Franciscus hem aan ''zich niet te gedragen als een misdinaar van Poetin''.Kirill van Moskou hield er die dag een sermoen waarin hij de oorlog in Oekraïne rechtvaardigde als een 'transcendente oorlog' tegen wat hij beschouwt als de decadente Westerse beschaving met haar moreel verval, die haar christelijke wortels heeft verloochend en waartegen Rusland een 'existentiële oorlog' voert ! Volgens zijn donderpreek is de oorlog die Rusland onderneemt tegen Oekraïne een defensieve actie om Rusland te beschermen tegen de Atlantische vloedgolf.'' Wat Kirill beslist en oplegt is 'Gods wil'. Iedereen moet hem gehoorzamen om verlost te worden… Ongehoorzaamheid wordt dan de grootste zonde. En geweld om het te bekomen is gewettigd. 'Verlos ons van het kwade' verliest zijn zin. Zoals 'Allah achbar' wordt dat het 'Houra" ! De kreet om zijn vijand te vernietigen, om zo Rusland en zijn god te eren… bombardeer er maar op los. Een God die niet IN de harten woont van de mensen maar die er boven uittroont… « Le clericalisme comme façon déviante de pratiquer le pouvoir dans l'Eglise », zoals Paus Franciscus het verweet in het geval van crimineel misbruik van kinderen… Geen naastenliefde noch barmhartigheid als enige weg tot het leven… Hebben Kirill en Vladimir Poetin ooit het evangelie gelezen ?

(Bijdrage van Frans Overlaet)

De geschiedenis van de Kalmthout sport!

Op 18 november2022 verschijnt een boek wat zal gaan over de geschiedenis van de Kalmthoutse sport, haar sportfiguren en de voorstelling van de huidige sportclubs. Hij zal worden samengesteld door uw redacteur van "Heide vertelt" en zal kaderen is de viering van 50 jaar gemeentelijke sportraad. Ook in dit krantje wil ik een oproep doen om mij hierbij te helpen en alle info aan te reiken welke interessant kan zijn voor de samenstelling ervan. Specifiek ben ik nog op zoek naar oude sportfoto's van de Kalmthoutse sportclubs of van haar atleten en organisaties. Wie heeft dergelijke exemplaren nog in zijn schuiven opgeborgen of heeft een geheugen wat toelaat mij nog het één en het ander te vertellen wat dienstig kan zijn voor publicatie. Laat het weten en we spreken verder af!

(bijgaande foto is genomen tijdens de wedstrijd "Wisselbeker Herman Vanspringel" in Kalmthout, een wedstrijd voor junioren toen nog met aankomst en vertrek in de Foxemaatstraat. Op de foto voor de renners merken we Eddy Merkcx, Kalmthouts oud beroepsrenner Sooi Dictus en Herman Vanspringel)

Heide zegt het met Heiligen wee(r)tjes (Paul Witters)

Week 20 van 16 mei tot 22 mei 2022

Een rustige week vòòr de komende feestdagen waarin geen speciale Heiligen vertellen. Maar tijd om even stil te staan bij de meikevers. Wie kent ze vandaag nog, die meikevers? Voor er ooit iemand op het idee is gekomen uit te zoeken welke positieve rol ze in de natuur speelden, zijn ze met vele andere soorten insecten van de aardbol gespoten. Wij wilden immers niet afhankelijk zijn van de natuur. Met onze technieken, onze wetenschap zouden we de natuur wel voorschrijven hoe het volgens de mens moest. Nemen wat er te nemen valt, opruimen wat schadelijk is: zijn het niet nog vaak de regels die wij, mensen, de natuur willen opleggen? In oude boeken waarin je eenvoudig probeert de taal van je grootouders over het weer en wat daar allemaal mee samenhangt naar voor te halen, is dit onderwerp misschien niet op z'n plaats. Toch wil ik zo nu en dan mijn hart even luchten en laten zien hoe eindeloos anders de tijd van onze weerspreuken was. Ik wil niet beweren dat die tijd zo rooskleurig was, maar ik weet wel dat leven en eenvoud beter samengaan dan leven en egoïsme.

Een meikeverjaar, een goed jaar
Als er veel meikevers zijn, zal het jaar niet verloren zijn.

De meikever is een middelgrote kever met roodbruine dekschilden en poten. Hij heeft een zwart lijf met opvallend driehoekpatroon aan weerszijden. De meikever heeft roodbruine voelsprieten. De verdikking op het uiteinde van de voelsprieten kan uitwaaieren tot lamellen (bladen). De meikever behoort hierdoor tot de familie van de bladsprietkevers. Engerling is een naam voor de larve van de meikever. Deze zijn gekend omdat ze zich voeden met plantenwortels, vooral van grassoorten

Oproep van Paul Witters

Heide kende vroeger een actief industrieel verleden. Denk maar aan de steenbakkerijen, Distex en ook The Right Plastic. In zijn topperiode werkten er meer dan 300 personen bij "de Plastilit". Om ons blijvend te herinneren aan dit verleden ben ik op zoek gegaan naar de geschiedenis van dit bedrijf. Eén van de vier directieleden is nog in leven en dankzij hem ben ik in het bezit gekomen van een aantal unieke foto's van de beginperiode. Graag wil ik dit verhaal zo volledig mogelijk maken en ben dan ook op zoek naar personen die in daar gewerkt hebben of mensen kennen die er gewerkt hebben. Ook alle andere informatie zoals documenten, foto's, verhalen, anekdotes en zo meer zijn van harte welkom. Uiteraard zal alles gebruikt worden binnen de nodige privacy regels. Graag contact opnemen met Paul Witters 0472/418.980 of mail naar: Witterspaul@gmail.com of vandenbuijslouis@gmail.com

Alvast heel erg bedankt voor uw medewerking!

Jij kon er gisteren niet bij zijn en wil toch nog steunen?

Gisteren had het evenement “bedankt Jaro” plaats, er was een zeer grote belangstelling en een fantastische sfeer, we mogen spreken van een zeer geslaagd. Voor hen die er niet bij konden zijn: Jaro fietste graag, en veel. Het hield hem fit en hij genoot ervan, of het nu zomer of winter was. Hoeveel duizenden kilometers hij aflegde om affiches rond te brengen, is nauwelijks te tellen. De opbrengsten van het feest van gisteren gaan daarom naar de aankoop van een “meerijfiets” voor de mensen met een meervoudige beperking van Kon Tiki - De Kade, in de Missiehuislei in Kalmthout. Een meerijfiets is een elektrisch ondersteunde fiets waar je met meerdere personen tochten mee kan maken. Die doopten we als ‘Jaro-mobiel’. Er dergelijke fiets kost om en bij de 10.000 euro. Moesten er nog mensen zijn die er gisteren niet bij konden zijn en toch willen steun, wel de rekening blijft nog enkele dagen actief zodat er nog bijdragen kunnen gestort worden. Je bijdrage is nog erg welkom ! Doe een gift via https://heder.be/doe-een-gift/ (*Heder is de koepelorganisatie van Kon Tiki - De Kade*). Wist je dat een gift vanaf 40 euro op jaarbasis tot 45 % fiscaal aftrekbaar is? Een gift van 60 euro kost maar 33 euro. www.kalmthout.be/bedanktjaro.

Alvast enkele foto’s van gisterennamiddag: het huldigen van de G-sporters en het herdenkingsmoment voor Jaro door de burgemeester.

Heide vertelt” is een tijdelijke uitgave, gestart als BIN-initiatief tijdens de corona-periode. Verschijnt wekelijks digitaal op zondagmorgen.
Redactie: Louis van den Buijs, Heidestatiestraat 58/bus1, 2920 Kalmthout. (0477/22.24.81).
Eerder verschenen krantjes zijn te raadplegen via de website www.binkalmthout.be